

«Treure's l'ombra d'un problema costa, però crec que ho hem fet»

Carles Aleman assegura deixar com a llegat una empresa modernitzada i més connectada al territori

Carles Blaya

Manresa | 30·10·21 | 06:25 | **Actualitzat a les 07:47**

Carles Aleman, a les instal·lacions d'ICL a Sùria | ICL

Aquest diumenge serà l'últim dia per a **Carles Aleman** (Barcelona, 1962) a la presidència d'ICL Iberia, càrrec des del qual els darrers quatre anys ha estat el màxim responsable de l'explotació minera al Bages. Llicenciat en Química, Farmàcia i Ciències Empresarials, Aleman serà substituït pel xilè Patricio Chacana, fins ara director General de la mina Los Bronces d'Anglo American a Xile.

Des de la seva arribada a la presidència de la filial espanyola de la multinacional israeliana, Carles Aleman ha hagut d'afrontar reptes i entrebancs dolorosos. Des de l'acabament dels abocaments al

Cogulló i el final de les grans obres del pla Phoenix (la nova terminal portuària, la rampa de Cabanasses, la renovació logística a Súria) fins a l'aturada per la covid, la davallada de preus de la potassa, el tancament sobtat de la mina de Sallent i, especialment, la mort, l'any passat, de dos treballadors al jaciment de Vilafruns.

Han estat quatre anys llargs i molt complicats.

Sí, i ja des de l'inici. Vaig començar el febrer del 2017 i el juny ja no podíem abocar al Cogulló i no hi havia cap pla més enllà d'obtenir els permisos per continuar l'explotació. Jo no volia tenir un pla b, que haguéssim d'haver fet a correu i probablement sense poder complir. I sempre hem intentat fer el que creïem sincerament que podíem complir. Hem volgut actuar sempre amb transparència i amb comunicació. I llavors ja vam poder salvar l'empresa, gràcies, és clar, al suport de tothom.

De tot aquest temps què diria que ha estat el millor i el pitjor?

El millor, la gent, el recolzament que m'han demostrat sempre, i especialment aquestes últimes setmanes. El pitjor, els accidents mortals de l'any passat. Mai ningú no està preparat per a això.

En què ha canviat l'empresa amb vostè?

A nivell extern, hem estat molt transparents, i hem guanyat, crec, credibilitat. Internament, hem canviat en modernització. La gent pot prendre ara decisions sense por de prendre-les, com passava en un model d'empresa més tradicional com el que teníem. Aquesta és, almenys, la meva forma de treballar: Amb menys jerarquies i més equip. I crec que ja no hi ha marxa enrere.

I per què se'n va?

Perquè el que pensava que s'havia de fer ja s'ha fet: encarrilar la mineria a nivell mediambiental, netejar-la a nivell legal i modernitzar-la quant al funcionament. Ara estem batent rècords de producció. I després de vuit anys i mig a l'empresa crec que ja toca fer una altra cosa. Però no em demanis què, perquè no ho sé, ara, però em calen nous reptes. L'etapa aquí ja s'ha acabat i hem arribat a un acord amb l'empresa.

Després d'una etapa així serà difícil trobar una feina a l'alçada dels estímuls d'una multinacional com ICL.

Per a mi, el repte mai no és la posició, sinó la feina, la qüestió personal. Sempre em mou voler aprendre i buscar el bé comú, i això no ha de ser forçosament en un càrrec. Per a mi, l'important és

servir, tant a d'altres departaments com al territori. La direcció també ha de servir altres departaments i no a l'inrevés. Si ens centrem en això i si saps quins són els teus objectius, podràs solucionar els problemes que vindran, que sempre en venen. Has de buscar el millor i fer-ho de manera contínua.

La mina és avui una indústria més ben vista al territori?

Treure's l'ombra d'un problema costa, però crec que ho hem fet. Si avui mirem la qualitat dels nostres rius veiem que estem en bons nivells de potabilitat. Crec que si expliques el que fas i on vols arribar i ho expliques convençut al final la gent ho entén. I després de quatre anys i mig penso que hem complert el que hem anat dient, de vegades més d'hora o més tard, perquè no sempre depèn tot de tu.

El Cogulló queda encarrilat per a la seva recuperació? Es podrà complir el termini?

Sí, sí. Primer serà la Botjosa i després el Cogulló. En els cinquanta anys que s'ha previst.

Des del punt de vista mediambiental quin és el repte pendent?

Tenir el pla de urgències, i la restauració de Sallent. Amb el nou col·lector podrem acabar d'eliminar la Botjosa i després tocarà el Cogulló.

Creu que s'han fet els passos per eliminar les reticències del territori?

Mai no s'eliminaran del tot, perquè tothom té la seva opinió. Nosaltres hem intentat explicar-nos i hi ha qui ens ha entès. Queda feina per fer, és clar, tant en comunicar com, sobretot, en complir el que hem dit que faríem. Hi ha grups ecologistes amb qui ens hem reunit que ens han dit això que feu no ho sabíem, i era culpa nostra perquè no ho comunicàvem bé.

La mineria al Bages està encarada per al futur?

Sí, però hi ha més inversions a fer. S'està modernitzant la planta de flotació de Súria, també hi ha pendent l'electrificació de la mina, passar tots els vehicles de dièsel a elèctric. El primer camió ja ha arribat i només n'hi ha dos en tot el món. A Suècia les proves han funcionat bé i hem de fer-les aquí. També entrarà el primer jeep elèctric. Si això va bé canviarem tota la flota i serà un avantatge en seguretat i en productivitat, perquè baixarà la temperatura. A més, quan tinguem el nou col·lector hem de ser capaços de fer-lo servir al 100%, perquè quan el 2025 estigui en marxa no haurem de produir més sal de la que puguem gestionar. Sabem què hem de fer, i hi estem

treballant. També estem en processos de digitalització, d'aplicació de noves tecnologies, que marcarà un abans i un després.

Ara fa un any assegurava que la viabilitat de la producció minera a la comarca estava en entredit.

Manté l'opinió?

La situació ha millorat molt, tant del mercat, ja que han pujat els preus, com ho han fet totes les matèries primeres, com de la situació de l'empresa. Perquè hem d'estar preparats per quan els preus tornin a baixar, que ho faran, encara que no sapiguem quan. Hem de ser més productius per poder llavors ser rentables. Som de les empreses més cares en producció de potassa, perquè geològicament la nostra és molt complexa, i hem de trobar un bon encaix en el mercat, amb el millor cost per tona.

S'han eliminat els riscos?

Han disminuït. Però l'evolució dels preus és un misteri més enllà de sis mesos. Hem de treballar intensament, i hi ha un bon equip per fer-ho.

Vint-i-sis baixes per jubilacions. Els esforços que havia de fer la plantilla, ja els ha fet?

Sí, aquest any ja hem agafat gent, unes quaranta-cinc persones, i l'any que ve en seran més, perquè caldran més minadors.

Marxa satisfet?

Sí, i també orgullós. M'he sentit molt agraït pel suport que he tingut al Bages, tant per la societat civil com per les administracions. I crec que ha estat un suport generalitzat, molt important, sense el qual no estaríem on estem ara. I personalment ha estat una experiència molt enriquidora.

Mantindrà un vincle personal amb el territori.

Sempre l'he tingut. La meva besàvia era de Manresa. I, ara, de la meva experiència a ICL m'enduc amics, molts coneguts, perquè tothom m'ha tractat molt bé. L'únic que puc dir, de debò, és gràcies, Bages.